

Årets spillertræf

Internationalt spillermøde

De kom fra alle verdenshjørner til det årlige spillertræf

Allerede i sit andet leveår har ideen med at samle gamle 1. holdspillere i B 1903 udviklet sig til en stor international succes.

Det kunne Allan Michaelsen fra festudvalget slå fast, da han bød velkommen til alle gæsterne.

- De er kommet fra Belgien, fra Sverige – og fra Vanløse, sagde han.

Og så kan det vel næppe blive meget større.

Og det er da rigtigt, at Birger Jensen havde taget turen fra Brügge og at Torben Nielsen havde ladet sig lokke til Lyngbyvej efter for en kort bemærkning at have sluppet regnskaberne hos SAAB i Linköping.

Hvem der egentlig kom fra Vanløse var der vist ingen, der egentlig fandt ud af.

Allan Michaelsen havde desværre fået afbud fra Bosse

Håkansson. Der var noget med en forklaring om, at når der ikke var kørepenge, så kunne det uheldigvis ikke lade sig gøre at tage turen fra Holbæk.

For at muntre Allan op – for det var vel kun derfor – slog den ellers normalt meget tavse Niels Haarbye fast, at Allan så rigtig godt ud.

- Har du haft natlæge?, ville Haarbye vide.

Og så var niveauet ellers lagt for den slags snak, der gør 3. halvleg til en mindst lige så underholdende affære, som når der spilles kampe. Og det er vel ingen hemmelighed at nogen efterhånden er bedst til efterspillet.

At sige, at der i løbet af aftenen blev snakket mere end i en syklub for sludrevorne madammer er nærmest en underdrivelse. Her er det lige meget, om man spillede i 1950'erne eller i 1990'erne.

Veteranerne var der også

Gert Jensen, Bjarne Christensen og Bent E. Larsen var selvfølgelig også mødt frem for at del-tage i festlig-hederne, og Bent E. Larsen gav prøver på sit sang-talent med foredraget af den lidt vovede sang om at studere botanik-nik-nik ude i Charlottenlund. Cleo må have roteret af fryd i sin grav. Og Bent E. Larsen skulle måske have blæst på lærergerningen og sat-set på at slutte sig til Bakkesangerinderne.

Dette billede er ikke manipuleret

Mange af Toms Gisselbæks medspillere har helt forkert fået den opfattelse, at Tom ikke er meget for at aflevere bolden og hellere vil dribble. Men her har fotograf Brian L. Jensen beviset for at Tom godt kan aflevere. Der er ikke manipuleret med billedet, og der er ikke tale om et skud på mål, men en aflevering til en medspiller.

De sprang spillet over

Holdleder Poul Sedam var engang også kendt for sit lynende farlige venstreben – og slet ikke for sit højreben. Nu nøjedes han lige som svogrene Jan Andersen og Gert Jensen med at kigge på og så bruge energien under middagen.

Benno og Moller med samme skade

Meget kan man sige om eliteidræt. Men sundt er de vist ikke. Både Benno Larsen og Poul Erik Moller Thygesen har i hvert fald fået lov til at mærke, at det godt kan gå ud over knæene, så der noget at gå i gang med for lægerne. Benno valgte at spille med til småbold før maden, men det er ikke noget han skal gentage for tit, for knæet svulmer hurtigt op til dobbelt størrelse. Så det er nok bedst at passe jobbet som ølkusk – og filmstjerne.

Lynhurtigt klubskifte

Initiativet med at samle de gamle 1. holdsspillere har fået Henning "BSA" Hansen til at møde op på Lyngbyvej – og det er faktisk ikke så lidt af et mirakel, at han overhovedet er i live.

- Jeg blev udsat for en arbejdsulykke i 1960'erne, da jeg arbejdede for B&W ude på Refshaleøen. Det betød, at jeg styrtede 10 meter ned og bl.a. fik kraniebrud og brækkede en arm. Da jeg kom til mig selv inde på hospitalet mente jeg, at de burde udskrive mig, for jeg skulle jo spille inde i Parken, siger Henning. Oprindeligt kom han fra Vorup, men det var først, da han skiftede til naboerne fra Randers Freja, at der om fart i karrieren. Dem spillede han for i 1958 og 1959. I 1960 flyttede han til København.

- Jeg tog ind til Politikens Hus, fordi jeg kendte journalisten Wilbour Nielsen, der havde set mig spille nogle kampe. Han ringede til Harald Friedmann og sagde, at her var der en spiller, som man nok kunne bruge. Det var klokken 10 om formiddagen. Klokken 18 var jeg til træning på Lyngbyvej, fortæller Henning Hansen, der spillede venstre innerwing – som det hed i de dage.

Det gjorde han i fire sæsoner indtil han tog den ubehagelige flyvetur. Nu om dage ville den formentlig have udløst en kæmpe erstatning, fordi der ikke var set rækværk, men dengang var det bare ærgerligt. Senere blev det til noget veteranfodbold i Ølstykke.

I B 1903 var han kendt som BSA – selvfølgelig fordi han havde en motorcykel af det mærke.

Ulv i fåreklæder

Quizmaster Niels Thorn var så umanerlig heldigt, at lykkens gudinde - i form af en af aftenens servitricer – lige akkurat trak navnene op på de fire spillere, som der var forberedt spørgsmål til. Her smiler den unge dame stadig pønt, men da der pludselig skulle uddeles kindkys så hun lidt mere betuttet ud.

Kaj Lerby kommenterede en gang tilgangen af bornholmere til B 1903 på følgende vis: De andre får fodboldspillerne – B 1903 får bornholmerne.

Christian har rekorden

For mange ungdomsspillere var det fint, hvis de op gennem 50'erne og 60'erne kunne nå at spille 100 kampe, inden de rykkede op som seniorer. Men der er Christian Andersen på sin helt egen boldgade. Han havde allerede spillet 120 kampe, da han blev rykket op som drengespiller. I de tider skulle man ellers være 10 år for at blive meldt ind, men det blev der set igennem fingre med i Christians tilfælde, så han gik løs med at spille, og for at gøre det helt perfekt, så blev der ændret på aldersgrænserne, så han lige fik et års ekstra som lilleput.

Hoftefinten virkede

Jørgen Juul Jensen fik stoppet en ellers stor karriere i utide af en slem lyskeskade, der ikke blev bedre af en operation. Siden stødte der også slidgigt i hofterne til. Men nu er han så meget på højkant, at han kunne være med til småbold, og så fik de arme modstandere lov til at se, at han bestemt ikke har glemt hvordan man behandler en fodbold.

Haarbye drak øl

Aftenens nok største overraskelse kom under quizzen, da man skulle gætte, hvad Niels Haarbye havde været involveret i af pudseløjer-lige ting i B 1903. Det viste sig helt sensationelt, at han havde været ude for at købe nogle øl i stedet for at koncentrere sig om at nå frem i god tid til en kamp. Det var der vist slet ingen, der havde gættet på.

John var målkonge

John Andersen har nogenlunde samme højde som "Der Bomber" alias Gerd Müller. Om han drikker lige så meget er der nok noget tvivl om. Men måske er en af fodboldhistoriens største succeser druknet i hans placering som back. John kunne nemlig under aftenens quiz afsløre, at han i en pokalkamp mod Kastrup på udebane – da det så allermørkest ud og der vist ikke var andre muligheder – blev rykket frem som centerforward. - Og så scorede jeg lige to mål. Men da jeg til den efterfølgende træning gik hen til Erik Dennung og spurgte, om jeg nu ikke skulle i angrebet fik jeg bare at vide, at jeg var for lille, fortalte John.

De rene arbejdsbier

Med evighedsløberne Keld Kristensen og Frank Mathiesen på holdet var det nemmere for Torben Nielsen, Max Petersen og Henrik Ibenfeldt at klare sig i småboldturneringen.

Det gik uden angribere

Flemming Ahlberg, Jan Kreibke, Allan Michaelsen, Jørgen Juul Jensen og Jan Finn "Dunte" Hansen brugte alle næsten al deres tid på den bageste del af banen, da de var på toppen, men de klarede sig nydeligt i småboldturneringen.

Målmændenes store aften

Helt uforståeligt lykkedes det kun for dette mandskab at slutte på andenpladsen. Med hele tre målmænd i Benno Larsen, Vagn Holm og Niels Rasmussen kunne Benny Olsen, Tom Gisselbæk og Niels Haarbye koncentrere sig om det fremadrettede.

For mange backer

Med backerne Rigo Møgelberg, Henrik Vestergaard og Michael Christensen på holdet var det tunge tider for Kim Lebech og Paul Aabling at trække holdet frem til scoringer. Til gengæld gik det lidt bedre i forsvaret

Gothenborg kæmper videre

Michael Gothenborg blev ramt af alvorlig sygdom, da han var vendt tilbage til Lyngby. Det har indtil videre placeret ham i en kørestol, men han kæmper videre for at komme på højkant, og så fejler hans skægge ironiske form i hvert fald ikke noget. "Gothen" hyggede sig sammen med Pierre Larsen, som stadig kan løbe solen sort.

John holdt fast i glasset

For spillerne på det evigt vindende hold fra Supermasters-afdelingen var det betryggende at se, at målmand John Larsen i hvert fald godt kan holde fast i et glas øl. Det giver masser af optimisme før næste års sæson, når der måske kommer et par bolde svævende. Skulle det også ende med et besøg

Gensyn med dem fra 60erne

Ejnar Holst, Ivan Hattens og Erik Larsen var med på 1. holdet i hver deres ende af 1960erne, hvor resultaterne også var noget forskellige, så der var masser at tale om.